

ופרומתיקה, הוצאה בתקלה בגין עדן, ואחר כך בכל העולם. והקדוש ברוך הוא בחר בפקודם ההוא והכינו לחיות שם לעולם. והוא פוך אותו, ומשקה בטובו מאותו הטוב הנשفع מעדן של מעלה. זהו שפטות (תהלים כד) ישבעו עצי ה' ארזי ג', אלו אילנות שבגן עדן.

שאל רבי חיילו רביה יהודה, אמר שגן עדן הוא בארץ. למה הוא נזכר? אמר לו, להנאת הנשמה, שמקבל מאותו העדן של מעלה. שאם תעלה על דעתך שזו לכל נשמה - הרי שנינו, לאותם שלא נתנו להם רשות לעלות למעלה, יש להם הנאה ותשיקה באותו שלמטה ממה שמקבל מלמעלה. אמר רבי יהודה, בכל ראש חדש וחידש מעלים אותם לישיבתה העליונה של מעלה. זהו שפטות (ישעה ט) והיה מדוי חדש בחידש ומדי שbat בשבתו וגוו. ובגן העדן זהה שלמטה ישב אדם, ושם אותו הקדוש ברוך הוא להיות בו את מדורו. זהו שפטות בראשית ב) וישם שם את האדם

אשר יצר.

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חייא, הרי שנינו בפרקיא שלנו, שכל מה שעשה הקדוש ברוך הוא, בין למעלה בין למטה, כלם משותקים ושותקים לכת לנו. הגוף הולך אחרינו לאין לאין, שנטל ממנה, ולנשמה אין תשיקה, אלא לפוקם שלקחה ממש. שכל מה שעשה, משותקן אחרינו. וזה שפטות (תהלים פט) נבספה ונגס בלחמה נשוי לחצרות ה', ולא לעולם זהה כמו הגוף. אמר לו רבי חייא, אמר לך דבר שהוא סוד ואין בני אדם יודעים. הרפין ראשו, ובקה ואצק. שתק

ובחר המקום ההוא, והכינו לחיות שם לעולם. והוא פוך אותו, ומשקה בטובו, מאותו הטוב הנשفع מעדן של מעלה, הרא הוא דכתיב, (תהלים קד ט) ישבעו עצי ה' ארזי וגוו', אלו אילנות שבגן עדן.

שאל ר' חיילו לר' יהודה, תאמר שגן עדן הוא בארץ, למי איצטריך. אמר ליה, להנאתה דנסמطا. דמקבלא מההוא עדן דלעילא. דאי סלקא דעתך דלא נסמطا, הא תנינן לאינו דלא יהבו להו רשותא לסלקא לעילא, אית להו הנאה וכייסוף בא הוא דלתפה, ממה דמקבל מלעילא.

אמר רבי יהודה, בכל ריש ירחא וירחא, סלקאי להו למתייבטה עילאה דלעילא. הרא הוא דכתיב, (ישעה טו ט) ותיה מדוי חדש בחידשו ומדי שbat בשבתו וגוו. ובהאי גן עדן דلتפה יתיב אדם, ושויליה קודשא בריך הוא למתיו מדורייה ביה, הרא הוא דכתיב, וישם שם את הארץ אשר יצר.

רבי חייא ור' יוסי והוא אוזלי באורחא, אמר רבי יוסי לר' חייא, הא תנינן במתניתא דיזון, הכל מה דעבד קודשא בריך הוא בין לעילא בין לתפה, כלחו כסיפין ושקדין למתקן לזיניה, גופה איזיל בתר זיניה, לאירועא, דתניתבת מינה. ונשmeta ליתליה פטופה, אלא לאתר דתניתבת מפטמן. הכל מה דעבד, כסיפה בתר זיניה, הרא הוא דכתיב, (תהלים פר ג) נכספה וגם בלטה נפשי לחצרות ה', ולא לעילא קדין, בגופא.

אמר ליה ר' חייא, אם לא לך מלחה דהיא רזא, ולא ידען בני נשא. ארביין רישיה, ובכפי וחייב. שתיק ר' יוסי, לבתר אמר ליה רבי